

Kerstmis

Ze had eerst niet willen gaan, alles was nog zo kort geleden dat Frans gestorven was maar kleine Frans had gezegd we gingen met papa toch ook altijd naar de kerk op kerstavond, ze had nog gezegd tegen hem dat ze dan zo moest huilen en zo veel aan papa moest denken misschien de volgende kerstmis. Maar zijn kinderlijke eenvoud had de doorslag gegeven, hij had dat ze juist veel aan papa moesten denken want papa is nu in de hemel en hij hoort ons zingen, dan is hij weer een beetje bij ons. ~~Zxxxxxx~~ Zo zaten zij dus, vooraan in de kerk een diaken had hen naar voren gebracht, kom maar mevrouw tje u krijgt een ereplaatsje en hij zij nog: "De heer is een vader van weduwen en wezen, hebben die mensen dan geen gevoel waarom laten ze ons niet met rust, Laat me toch achterin zitten waar niemand ons ziet. De dominee had haar ook gezien en moest zo nodig zeggen dat de Heiland geboren was en zij daarom tezamen waren om dit weer te herdenken en dit feestelijke gebeuren te vieren, want hij was gekomen om voor ons te lijden en te sterven opdat wij zalig zouden worden ook voor ~~die~~gene die dit feest in de genade van Gods aangezicht mogen vieren en daarbij keek hij ons aan alsof hij ons met zijn woorden zou troosten. Als hij eens wist hoe het als een mes door haar ziel snéed en zij vroeg zich af waarom, waarom wat heeft hij misdaan God is liefde maar waarom kastijdt hij zijn kinderen zo, kom met uw noden tot de Vader hij zal uw gebed verhoren. Het enige gebed wat hij verhoord heeft, was dat hij Frans heeft laten sterven, toen had hij tenminste geen pijn meer, maar het klonk haar nog steeds in de oren, s, nachts schrok ze soms wakker omdat ze dacht dat ~~FF~~ Frans naar haar riep. Zij hoorde niets wat dominee vertelde, ze hield Fransjes hand vast, zo vast dat hij steunde en zijn handje uit haar hand trok en fluisterde, je doet me pijn ma. Ach wat wist die kleine jongen wat zij voelde.

Haar grote sterke Hans altijd zo gelijk, zij had hem nog boos ge zien, wel ernstig, zelfs toen ze het erfstuk van de familie een antieke ring, die was steeds van moeder naar dochter gegaan, maar Frans zijn moeder had geen dochter daarom had zij hem gekregen als de oudste schoondochter. Ze was de ring ~~kw~~ kwijt geraakt en had gehuild toen Frans thuis kwam. Frans had eerst niets gezegd hij perste alleen zijn lippen op elkaar, zo had zij hem nog nooit gezien en nu gaat het gebeuren. Hij praatte alleen wat moeilijk, maar toen hij doorsprak ging het beter, hij had gezegd, wat vind ik dat erg dat je die ring bent kwijt geraakt, je vindt het zelf ook verschrikkelijk natuurlijk niet alleen de ring maar omdat hij van moeder was en al zo lang in de familie en ik weet dat je ook veel van mijn moeder gehouden hebt. Het was alsof haar hart open ~~ging~~ ging, alsof je een deur open maakt die klemt, het gaat eerst moeilijk, maar even nog en de warme zon straalt je tegemoed, zo voelde zij toen Frans, s liefde voor haar door zivh hee stromen. Veel later had Frans de ring weer gevonden, toen hij nieuw zijl in de keuken ging leggen, hij lag achter een opstaand randje ze waren zo blij geweest, Frans had heel ernstig de ring aan haar vinger gedaan en gezegd, moeder droeg hem ook altijd en had haar vingers ee voor een gekust, toen was dat warme gevoel weer gekomen, zo heel sterk, ach meisje wat houd ik toch van je. Zo zat zij daar maar te denken en voor zich uit te staren in haar donkere jurkje, waar haar spichtige schouders haast door kwamen, verleden jaar vulde zij de jurk nog helemaal uit en zat zij stralend naast haar Frans ze zong met heel haar ziel alle kerstliederen mee, ze haar liefde uit voor de man die naast haar zat, daarvoor heb je geen liefdesliedjes nodig, je kan ook zo uiten wat je ook zingt.

Toen Fransje geboren moest worden in januari hadden zij samen in de kerk gezeten hand in hand en hun hele hart leeg gezongen toen zaten zij ook vaoraan en toen dominee het kerstverhaal vertelde had hij hen ook aangekeken. Het kindeke Jezus geboren in een stal in Bethlehem. Na, de dienst had dominee nog met hen gepraat, hij hoopte dat het kind als het geboren was in eenvoud en geloog zou opgroeien zoals het kindeke Jezus. Maar Fransje was thuis geboren er was een dokter en een vroed. vrouw bij geweest. Frans zijn moeder had haar hand vast gehouden en toen zij zag dat het een jongetje was, vroeg zij of hij Frans mocht heten. Zijzelf had aan een ~~xxxxxx~~ andere naam gedacht, maar oma straalde zoveel liefde uit dat ze ja zei, toen had zij ook de familiering gekregen. Zou het kunnen zijn dat de hemelse Vader, Frans daarvoor gestraft had, dat kleine Frans alles kreeg wat een kind zich maar wensen kon, dat kon toch niet, want zij tweetjes waren nu gestraft en daarom twijfelde zij zo, daarom kon zij niet zingen alleen maar met droge ogen voor zich uitstaren. Ze schrok op toende gemeente het onze Vader bidde, Onze Vader die in de hemel is. Zij perste haar zakdoek tegen haar mond om het niet uittegillen, Onze Vader die in de hemel is dat hamerde steeds maar door haar hoofd, moest ze dan blij zijn dat hun Vader ook in de hemel was en zij alleen hier beneden, onze Vader die in de hemel is. Straks zaten ze alle weer thuis rond de kerst boom in hun gezelligheid met koffie en kerstkrans en hoe mooi dominee gesproken had, wat zielig he dat arme vrouwtje met haar zoontje en zo jong nog, zouden ze zeggen en daarmee zou het met hun kerstgedachte afgelopen zijn.

H. Verburg
Parnassialaan 103
3222VT Hellevoetsluis
01883/18774